

РЕШЕНИЕ

№ 119

гр. София, 23.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иво Димитров

Членове: Величка Борилова
Зорница Гладилова

като разгледа докладваното от Зорница Гладилова Въззивно търговско дело № 20211001001217 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 и следващите от ГПК.

С Решение № 261422/20.10.2021 г., по т. д. № 550/2021 г., СГС, ТО, VI-21 състав е признал за установено по предявените от Национална агенция по приходите искове с правно основание чл.694, ал.1 от ТЗ, че съществуват с поредност на удовлетворение по чл.722, ал.1, т.6 ТЗ неприетите в производството по несъстоятелност на „Енемона“ АД, ЕИК 020955078 по т.д. № 5830/2015 г. на СГС, VI-4 състав, предявени от Национална агенция по приходите и включени в списъка на кредиторите с неприети вземания, обявен в търговския регистър с вписване 22.01.2021 г., публични вземания за държавни такси в общ размер на 3478,69 лв., от които 101,01 лв. – държавна такса от гр.д.№ 69/2016 г. на РС-Гълъбово, 396,52 лв. – държавна такса по гр.д.№ 36/2016 г. на РС – Гълъбово, 257,65 лв. – държавна такса по гр.д.№ 12/2016 г. на РС – Гълъбово, 200,30 лв. – държавна такса по гр.д.№ 26/2016 г. на РС-Гълъбово, 267,78 лв. – държавна такса по гр.д.№ 34/2016 г. на РС – Гълъбово, 232,16 лв. – държавна такса по гр.д.№ 503/2015 г. на РС – Гълъбово, 463,50 лв. – държавна такса по гр.д.№ 233/2016 г. на РС – Гълъбово, 427,51 лв. – държавна такса по гр.д. № 35/2016 г. на РС-Гълъбово, 267,21 лв. – държавна такса по гр.д.№ 502/2015 г. на РС – Гълъбово и 865,05 лв. – държавна такса по гр.д.№ 25792/2015 г. на СРС, както и вземания с поредност по чл.722, ал.1, т. 9 ТЗ за законна лихва върху дължимите държавни такси след датата на откриване на производството по несъстоятелност в размер на 913,21 лв. за периода 04.04.2017 г. - 04.11.2019 г., както и от датата на предявяването на вземанията – 12.11.2019г. до окончателното им заплащане. С решението са отхвърлени предявените от Национална агенция по приходите искове с правно основание чл.694, ал.1 от ТЗ, че съществуват неприетите в производството по несъстоятелност на Енемона АД, ЕИК 020955078 по т.д. № 5830/2015 г. на СГС, VI-4 състав, вземания, предявени от Национална агенция по приходите и включени в списъка на кредиторите с неприети вземания, обявен в търговския регистър с вписване 22.01.2021г. публични вземания в размер на 222,84 лв. – законни лихви върху присъдени държавни такси за период предхождащ датата на откриване на

производството по несъстоятелност.

Срещу това решение в частта му, с която са отхвърлени исковете за лихва е подадена жалба от Национална агенция за приходите, която моли то да бъде отменено и въззивният съд да уважи иска с правно основание чл. 694 от Търговския закон за установяване съществуването и дължимостта на неприети в производството по несъстоятелност срещу „Енемона“ АД публични вземания в размер на 222.84 лв. - законни лихви върху присъдени държавни такси за период, предхождащ датата на откриване на производството по несъстоятелност срещу длъжника. Съдът неправилно бил приел, че разпоредбата на чл. 164, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ бил приложим единствено и само по отношение на публичните вземания - главници, установени с влязъл в сила акт, но не и по отношение на вземанията за лихви върху същите главници, поради което вземанията за лихви, които са възникнали до датата на съдебното решение за откриване на производството по несъстоятелност и са предявени след изтичането на преклузивния срок, определен от разпоредбата на чл. 688, ал. 1 от ТЗ не следвало да бъдат приети в производството по несъстоятелност срещу длъжника.

Жалбоподателят твърди, че вземанията за лихви са акцесорни и не възникват сами по себе си, а в зависимост от главния дълг. По тази причина следвали главното задължение, прехвърляли се и се залагали заедно с него. По своето правно естество лихвата била обезщетение за неизпълнено в срок парично задължение. Съгласно чл. 175 от ДОПК за неплатените в сроковете за доброволно плащане публични вземания се дължала лихва в размер, определен в съответния закон. ДОПК не съдържал специални правила по отношение изчисляването размера на лихвата, поради което се прилагали специалните закони - Законът за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания, който предвиждал, че неплатените в сроковете за доброволно плащане данъци, такси, отчисления от печалби, вноски към бюджета и други държавни вземания от подобен характер се събират със законната лихва, която е основният лихвен процент плюс 10 пункта. За установяването на публичните вземания за лихви не било необходимо издаването на нарочен акт за установяване на публични вземания, доколкото същите били ясно определени по основание и размер.

Направеното от съда стеснително тълкуване на разпоредбата на чл. 164, ал. 4 от ДОПК, която имала императивен характер било неправилно. Съгласно тази разпоредба синдикът бил длъжен да включи установеното с влязъл в сила акт публично вземане така, както е предявено. като волята на законодателя била освен главното вземане да бъде прието и акцесорното вземане за лихва, в случай, че подобно вземане е предявено като лихвоносно.

Жалбоподателят претендира юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 78. ал. 8 от Гражданския процесуален кодекс, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Въззиваемия „Енемона“ АД оспорва жалбата и моли решението в обжалваната му част да бъде потвърдено. Поддържа, че съдът законосъобразно приел, че , че за предявяването на акцесорните вземания са приложими разпоредбите на чл.785 и чл.688, ал.1 от ТЗ и тъй като с влезлите в сила актове били установени единствено публичните вземания за главница, но не и за лихвата за забава върху тях, за кредитора се е погасила възможността да претендира същите за удовлетворяване в производството по несъстоятелност.

Въззивният съд като обсъди представените по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Първоинстанционното производство е образувано по предявени от

Национална агенция за приходите срещу „Енемона“ АД искове с правно основание чл. 694, ал. 1 ТЗ за установяването на съществуването и дължимостта на неприети в производството по несъстоятелност на ответника публични вземания за държавни такси в общ размер на 3478,69 лв., от които 101,01 лв. – държавна такса от гр.д.№ 69/2016 г. на РС-Гълъбово, 396,52 лв. – държавна такса по гр.д.№ 36/2016 г. на РС – Гълъбово, 257,65 лв. – държавна такса по гр.д.№ 12/2016 г. на РС –Гълъбово, 200,30 лв. – държавна такса по гр.д.№ 26/2016 г. на РС-Гълъбово, 267,78 лв. – държавна такса по гр.д.№ 34/2016 г. на РС –Гълъбово, 232,16 лв. – държавна такса по гр.д.№ 503/2015 г. на РС –Гълъбово, 463,50 лв. – държавна такса по гр.д.№ 233/2016 г. на РС – Гълъбово, 427,51 лв. – държавна такса по гр.д.№ 35/2016 г. на РС-Гълъбово, 267,21 лв. – държавна такса по гр.д.№ 502/2015 г. на РС –Гълъбово и 865,05 лв. – държавна такса по гр.д.№ 25792/2015 г. на СРС, законни лихви върху дължимите държавни такси до 03.04.2017 г. в размер на 222,84 лв. и 913,21 лв. – законни лихви върху дължимите държавни такси след откриване на производството за периода 04.04.2017 г. - 04.11.2019 г., когато са предявени вземанията. Ищецът поддържа, че вземанията за държавни такси са установени с влезли в сила съдебни решения и синдикът е бил длъжен да ги включи в списъка с приетите вземания на основание чл.164, ал.4 ДОПК, която разпоредба въвежда изключение от общия ред за приемане на вземания от синдика. Процесните вземания били публични и установени с влязъл в сила акт.

Ответникът „Енемона“ АД не е взел становище по исковете.

Синдикът оспорва исковете. Не оспорва възникването на вземанията за държавни такси, но поддържа, че чл.687, ал.2 ТЗ, както и чл.164 ДОПК не дерогирани предвидените срокове за предявяване на вземанията, независимо от установяването им с влязъл в сила акт.

От справка в Търговския регистър по партидата на „Енемона“ АД се установява, че с решение от 03.04.2017 г. по т.д.№ 5830/2015 г. на СГС, обявено в търговския регистър на 06.04.2017 г. по отношение на дружеството е открито производство по несъстоятелност.

По делото са представени 10 броя изпълнителни листове, издадени въз основа на влезли в сила решения преди откриване на производството по несъстоятелност на „Енемона“ АД с решение от 03.04.2017 г. по т.д.№ 5830/2015 г. на СГС, обявено в търговския регистър на 06.04.2017 г., постановени по граждански дела, с които са присъдени държавни такси по съдебни дела общ размер на 3478.69 лв., от които: 101,01 лв. – държавна такса от гр.д.№ 69/2016 г. на РС-Гълъбово, 396,52 лв. – държавна такса по гр.д.№ 36/2016 г. на РС – Гълъбово, 257,65 лв. – държавна такса по гр.д.№ 12/2016 г. на РС –Гълъбово, 200,30 лв. – държавна такса по гр.д.№ 26/2016 г. на РС-Гълъбово, 267,78 лв. – държавна такса по гр.д.№ 34/2016 г. на РС –Гълъбово, 232,16 лв. – държавна такса по гр.д.№ 503/2015 г. на РС –Гълъбово, 463,50 лв. – държавна такса по гр.д.№ 233/2016 г. на РС – Гълъбово, 427,51 лв. – държавна такса по гр.д.№ 35/2016 г. на РС-Гълъбово, 267,21 лв. – държавна такса по гр.д.№ 502/2015 г. на РС –Гълъбово и 865,05 лв. – държавна такса по гр.д.№ 25792/2015 г. на СРС.

Представен е Допълнителен списък № 5 на неприетите вземания на кредиторите в срока по чл.688, ал.3 от ТЗ, който е обявен и по партидата на „Енемона“ АД в ТР, видно от който Национална агенция за приходите е предявила процесните вземания на 12.11.2019 г., след изтичане на сроковете по 685ТЗ и чл.688, ал.1 ТЗ и вземанията не са приети от синдика.

С определение № 2614460/125.03.2021 г. по т.д.№ 5830/2015 г. на СГС съдът е отхвърлил възражението на НАП по чл.692 ТЗ и следователно предявените искове са допустими.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Съгласно чл. 687, ал.2 ТЗ синдикът вписва служебно в списъка на предявените вземания и установеното с влязъл в сила акт публично вземане.

Правомощието /право и същевременно задължение/ на синдика да впише служебно тези вземания означава, че по отношение на тях не важат правилата за предявяване и съответно не се прилагат предвидените преклузивни срокове за предявяване на вземания по чл.685, ал.1 ТЗ и чл.688, ал.1 ТЗ.

В случай, че синдикът не изпълни задължението си, кредиторът има възможност сам да предяви вземанията, но упражняването на това право не е ограничено със срок.

Разпоредбата на чл.687, ал.2 от ТЗ касае вземания, възникнали преди откриването на производството по несъстоятелност, тъй като възникналите след откриването му задължения подлежат на изпълнение на падежа им, а при неизпълнение съгласно чл.688, ал.3 могат да се предявят за удовлетворяване в производството безсрочно.

Разпоредбата на чл.164, ал.4 ДОПК предвижда специални облекчени условия за събиране на публичните вземания, в това число и служебно задължение на синдика да ги включи в списъка с приети вземания, в случай, че са установени с влязъл в сила акт. Тези вземания не могат да се оспорват чрез възражение или иск. Вземанията, предмет на първоинстанционното производство за държавни такси по съдебни дела и част от вземанията за дължимите на основание чл.1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни вземания законни лихви в размер на 913,21 лв., начислени за периода след датата на откриване на производството по несъстоятелност до датата на предявяване на вземанията, както и след тази дата, са установени с влезли в сила решения и същите са подлежащи на задължително вписване от страна на синдика.

Въззивният съд напълно споделя становището на първоинстанционния съд по отношение на вземанията за лихви, дължими на основание чл.1, ал.1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни вземания, които не са установени със съдебните решения и се отнасят се за период преди решението за откриване на производство по несъстоятелност. Същите е следвало да бъдат предявени в сроковете по чл.685 и чл.688, ал.1 ТЗ, тъй като не попадат в приложното поле на чл.687 ТЗ /не са установени с влязъл в сила акт/. Възможността да бъдат приети за удовлетворяване в производството по несъстоятелност е свързана с предявяването им в определените от закона срокове. По делото не са представени доказателства това да е сторено, поради което същите законосъобразно са включени в списъка с неприети вземания.

Предвид изложеното въззивната жалба е неоснователна и обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от изложеното съставът на Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 261422/20.10.2021 г., по т. д. № 550/2021 г., В ЧАСТТА МУ, с която СГС, ТО, VI-21 състав е отхвърлил предявените от Национална агенция по приходите иски с правно основание чл.694, ал.1 от ТЗ, че съществуват неприетите в производството по несъстоятелност на Енемона АД, ЕИК 020955078 по т.д. № 5830/2015 г. на СГС, VI-4 състав, вземания, предявени от Национална агенция по приходите и включени в списъка на кредиторите с неприети вземания, обявен в търговския регистър с вписване 22.01.2021г. публични вземания в размер на 222,84 лв. – законни лихви върху присъдени държавни такси за период предхождащ датата на откриване на производството по несъстоятелност.

Решение № 261422/20.10.2021 г., по т. д. № 550/2021 г. по описа на СГС, ТО, VI-21 състав в останалата си част е влязло в сила.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____